at overlades til Landkommunerne. Nu er Sagen allerede reduceret med Hensyn til Talstørrelsen, thi det var 100,000 Kr., der skulde overlades Landboforeningerne, og her er det 70,000 Kr., der skulle overlades Ministeren til Uddeling. Jeg har aldrig kunnet lægge nogen Betydning i dette Forhold, al den Stund det dog er givet, at de 100,000 Kr. til Landboforeningerne ogsaa skulle uddeles af Ministeren (Indenrigsministeren: Approberes!) . . . Nei, skulle fordeles af Ministeren efter en vis Norm, og Uddelingen af de 70,000 Kr. vil i alt Væsentligt — jeg skjønner ikke, at det kan ske anderledes — finde Sted dels til Landboforeninger og dels til andre Foreninger, Avlsforeninger, Tyreforeninger o. Lign. For mig staar det ikke, som om der er nogen synderlig Forskjel paa, om Ministeren faar 70,000 Kr. at uddele dels til Landboforeninger og dels til andre Foreninger eller 100,000 Kr. udeluktende til Landboforeningerne. Forskjellen forekommer mig i alt Fald ikke at være meget stor. Men derom kan jo Opfattelsen være forskjellig; det spiller ingen Rolle, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved. — Der var et andet Punkt, som den høitærede Minister drog frem. Han mente, at det var langt fra, at man skulde overlade Landboforeningerne en saadan Afgjørelse og Magt over disse Midler. Jeg indrømmer den høitærede Minister, at der i Lovforslaget forlanges en Stadfæstelse af Indenrigsministeren for de Regler, hvorefter Foreningerne ville anvende disse Midler, men den høitærede Minister vil lige saa sikkert indrømme mig, at ligesom der i Lovforslaget forlanges Afregning og Regnskabsaflæggelse over de Midler, der anvendes til Præmier, ligesaa lidt forlanges en saadan Regnskabsaflæggelse for de Midler, der anvendes til de paagjældende Foranstaltninger. Vi kunne maaske hver især have Ret i dette Punkt.

Raben: Nogle faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at gjøre, navnlig over for den ærede Ordfører. Han udtalte nemlig over for mig, at jeg var konservativ, ja han udtalte vel endogsaa, saa vidt jeg mindes, at jeg var mere end konservativ. Ja ganske vist skal jeg indrømme, at jeg er konservativ; men jeg er ikke konservativ paa den Maade, han talte om, at jeg skulde holde paa det gamle, netop fordi det var gammelt. Jeg maa gjøre Indsigelse herimod. Jeg holder kun paa det Gamle, naar det er godt, naar det efter min fulde Overbevisning er bedre end det Nye. I Anledning af, hvad jeg omtalte i Gaar, at man kunde præmiere Vallaker og Stude, udtalte han, at det var helt utænkeligt, at nogen Landboforening kunde falde paa at gjøre noget Saadant, saa kunde man sige det Samme om Betegnelsen Svin og Faar. Ja, det er Noget, man kan sige i en Debat, men praktisk taget stiller Sagen sig anderledes. Jeg har nu været til Stede ved mange Dyrskuer i min Tid, men jeg har aldrig set Galter og Beder fremstille, men derimod har jeg været til Stede ved Dyrskuer, hvor Stude have været fremstillede. Det kunde vel ikke være saa utænkeligt, at en eller anden Landboforening, en eller anden kvægopdrættende Egn kunde falde paa at forstaa Loven paa en saadan Maade, at den ikke var til Hinder for at præmiere Stude. Jeg finder det aldeles rigtigt under visse Forhold, at Stude præmieres f. Ex. ved Fedeskuer; men dertil bør efter min Mening ikke tages af disse Penge. Der er jo 70,000 Kr., de kunne anvendes paa anden Maade end som Præmier for Landboforeningerne og Distriktsdyrskuerne, deraf vil jo vistnok kunne afholdes Præmier i dette Øiemed. Den ærede Ordfører udtalte, at jeg i Gaar anerkjendte, at det var en ganske almindelig Stik, at man præmierede ældre Hingste af egne Midler. Heri tager Ordføreren dog feil, noget saadant har jeg ikke udtalt. Jeg har sagt, at vil man have ældre Hingste præmierede, kan man jo gjøre det af egne Midler, men ikke af disse Midler, som tilstaas af Staten til Dyrskuer, og heller ikke af det Beløb, som betinger Statens Tilskud. Ganske alene, som jeg under Udvalgets Forhandlinger har staaet med de Anskuelser, jeg tilsidst har tilladt mig at give et Udtryk gjennem de af mig stillede Ændringsforslag under Nummer 6 og 13, har det selvfølgelig været mig meget behageligt at vinde Tilslutning hos en Del ærede Medlemmer her i Salen saavel som hos den høitærede Indenrigsminister. Uoverensstemmelsen mellem Ministeren og mig er jo temmelig ubetydelig. Den bestaar jo kun deri, at Ministeren ønsker, at der skal staa etaars Tyre i Stedet for halvandetaars. I denne Henseende skal jeg herved udtale, at naar den høitærede Indenrigsminister vil stille et saadant Forslag til tredie Behandling, skal jeg være villig til at stemme for det.

Hauersley: Jeg beklager, at det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Sehested) har indtaget et lignende Standpunkt som det, den ærede sidste Taler har indtaget, og jeg tror, at det ærede Medlem indtog et lidt stærkere Standpunkt. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem, udtalte han, at hvis han